

slaas, synes jeg ikke, det er saa nærliggende at sige, at Sagen antager en bestemtere Form i Lovforslagets § 6 end i den gældende Lovs § 9. I § 9 staar der, at saafremt der paa Fondsbørsen noteres Ultimo-Kurser, skal Afvikling ske gennem en Likvidationskasse, og der blev saa givet den Regel for dens Oprettelse, at den skulde ske gennem et Aktieselskab, hvori Medlemmerne af Fondsbørsen skulde være Aktionærer. Nu siges det i der nævnte nye Paragraf, at den kan oprettes enten som et Aktieselskab eller som en Forening; det har for saa vidt en noget ubestemt Form.

I Motiverne siges det videre, at det nu lægges i Regeringens Haand at fastsætte det Tidspunkt, da den endelige Gennemførelse af Notering af Tidsforretninger skal ske. Naar man læser disse Ord, tror jeg, man nøje maa fastholde den Begrænsning, som jeg erkender ligger i dem, nemlig, at det lægges i Regeringens Haand at fastsætte det Tidspunkt, hvorpaa en saadan Gennemførelse skal finde Sted. Man vilde maaske i Almindelighed, naar man læste de nævnte Ord, være tilbøjelig til at opfatte dem paa den Maade, at nu var Gennemførelsen af denne Sag lagt i Regeringens Haand. Ser man imidlertid paa Lovforslagets § 6, vil man forstaa, at dette ikke er Tilfældet. Disse Ord skal ikke sige en Smule mere, end de efter deres strikte Ordlyd siger: Tidspunktet lægges i Regeringens Haand — det er maaske i og for sig ret underordnet, om det bliver til en 1. Januar eller en 1. April — medens derimod selve Sagens Gennemførelse ikke er lagt i Regeringens Haand. Spørger man, i hvis Hænder dens Gennemførelse da ligger, maa man svare, at ifølge § 6's Ordlyd ligger Gennemførelsen i Hænderne paa Fondsbørsens Bestyrelse, hvoraf 3 Medlemmer er Vekselerere og 3 Medlemmer valgte af Grosserer-Societetets Komité, medens 1 Medlem udpeges af Handelsministeren. Det er lagt i dennes Haand at foranstalte og altsaa derved bestemme, at en saadan Notering af Tidsforretninger skal finde Sted. Naar man gaar Paragraffen nærmere igennem, tror jeg, man vil komme til det Resultat, at Sagen forholder sig paa ganske samme Maade, som den forholder sig i dette Øjeblik, nemlig, at den ligger i Vekselerernes Hænder. Det er deres Stemning overfor Sagen, der i Virkeligheden bliver afgørende, det er de Ting, de skal foretage, de Forudsætninger, de skal skaffe til Veje for Gennemførelsen af denne Sag, som lægger det i deres Haand at bestemme, om der skal indføres en saadan regelmæssig Tidsforretning paa Københavns Børs eller ikke. Jeg tror, man

maa holde sig klart for Øje, at Forholdet er saaledes, thi naar Hovedmotivet til, at man skal give de Lempelser, dette Lovforslag foreslaar, er, at man derigennem naar til en Realisation af et Ønske, som der er lagt megen Vægt paa fra Rigsdagens Side, mener jeg ogsaa, det er naturligt, at man har nogen Sikkerhed for, at Sagen virkelig forholder sig, saaledes som man gaar ud fra. Derfor tror jeg, at hvis man fra Rigsdagens Side fastholder det Synspunkt, her er Tale om, maa man ændre denne Paragraf noget. Der er saa meget mere Grund til at fremhæve dette, som det er min Opfattelse, at man i Vekselererkredse, som man hidtil har været det, i Virkeligheden er stemt imod denne Tidsforretning. Jeg tror, at det skyldes en hel Række Grunde, som i hvert Fald for en ganske overvejende Del maa siges at være af rent saglig Natur. Man mistvivler om hele denne Indretnings Muligheder paa vort hjemlige, meget begrænsede Marked, man frygter, at den skal blive for dyr, man frygter maaske ogsaa, at den skal være af en saadan Natur, at den bliver til større Fordel for Bankerne og navnlig de allerstørste Forretninger end for de mindre, private Vekselerere. Kort sagt, der gør sig og har stadig gjort sig en Række forskellige Betænkeligheder af den Art gældende i Vekselererkredse. Jeg tror derfor, man kan sige, hvis Opfattelsen da ikke i den allersidste Tid, hvor jeg ikke har haft Lejlighed til at følge den saa nøje, er svinget meget stærkt, at det overvejende Flertal af Vekselererne er i Grunden stemt imod en saadan Ordning.

Her kommer ogsaa i Betragtning et Moment, som er af overordentlig Betydning, og med Hensyn til hvilket jeg tror, man, jeg kan godt sige fra alle Vekselereres Side, er enig, nemlig den Afgift, der betales til Staten af Forretninger. Den sætter i Virkeligheden Bom for eller vanskeliggør i hvert Fald i meget høj Grad en regelmæssig Tidsforretning. Hvis denne skal have et naturligt Formaal, hvis denne skal kunne interessere Vekselererne, maa der finde et større Antal Omsætninger Sted, og der maa, navnlig under vore smaa Forhold, hvor Kursfluktuationerne, som det erfaringsmæssigt har vist sig, i normale Tider er smaa, kunne regnes med begrænsede Avancer paa saadanne Spekulationer. En Børsskat af den Størrelse, man i Øjeblikket er kommet op paa, af $\frac{1}{2}$ pCt., vil da ganske sikkert være overordentlig ugunstig for en saadan regelmæssig Tidsforretning, som man her har foreslaaet indført; den vil lægge den overordentlig store Vanskeligheder i Vejen. Jeg tror derfor — det ved jeg ogsaa er Op-